

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Prædiken (fra Svane-Sang)

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Prædiken (fra Svane-Sang)", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 129.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid79971/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

VOR HERRS OG FRELSERES
JESU CHRISTI
FØRSTE AABENBARELSE
EFTER
SIN OPSTANDELSE
GUDS MEENIGHED I RIBE DOM-KIRKE
FORESTILLET
OG TIL TRYKKEN OVERGIVET
AF
H. A. B.

I Brorsons manuskript til prædikeen (se indledningen, s. 24 flg.) har titelbladet samme ordlyd som det ovenfor gengivne fra *Svane-Sang*. Kun står der *Riber-Domkirke*, og et oprindeligt *H A B* er senere (af Brorson?) udfyldt til det fulde navn. Tillige ser man, at de 2 haler: *Guds menighed i Riber-Domkirke* — og *til Trykken overgivet* er senere indføjet af Brorson.

Nærværende udgave gengiver prædikeen i manuskriptets form som note under *Svaneangspredikenen*.

At manuskriptet i øvrigt er skrevet af Brorson selv, ses især ved sammenligning med håndskriften i hans album 1780.

Prædikeen vil blive behandlet i indledningen til jubelprædikeen fra 1749 (s. 254).

1 **D**et var vor Herres Dags den første Morgenrøde,
At Magdalene Graad saa sterk, som Strømme, randt,
Fordi hun Livet ej iblant de Døde fandt.
Da hasted' Salomon sin Sulamith i Møde,
5 Og bragte hende selv vor Paaske- Første-Grøde.
Saa stor, uventelig en Sejr Maria vandt,
Ja Livsens Fyrste selv, som før i Døden svandt.
Hun hørte selv hans Røst, som vekker alle Døde:
Ved samme vaagned' hun, som op i Paradis,
10 Med Mund og Hierte fuldt af Herrens Lov og Priis.
Og, for at træde fleer' i denne Himmel-Lue,
Hun til Apostlerne i samme Øjeblik
Saa glad, som Engle-Flok i Mahanajim, gik
Med Paaske-Tidenders den første Himmel-Drue.

* *
*

15 **T**il Lykke, Sulamith, som søger ham allene,
Der vandt os ved sin Død fra evig Død og Mord,
Og stod nu op igien til Zions Fryd og Flor!
Kast bort din Enke-Dragt, forgrædte Magdalene,
Lad Paaske ret faae Rum i Hierte, Marv og Bene!
20 Siung om hans Kierlighed, saa overmaade stor,
Ophøj hans Sejers Kraft, i daglig Fryde-Chor!
Bereed dig til nu snart at gaae med Palme-Grene.
I Brude-Pragt og Krands, som altid bliver nye,
Ham glad i Møde, naar han bryder frem i Skye,
25 For hvilken Verdens Pragt den største meest maae blegne,
Da, til Guds Kirke-Floks u-endelig Behag,
Skal blive holdet een, men evig Paaske-Dag,
I de livsalige Guds Paradises Egne!

Varianter fra Brorsons manuskript.

Linie 1: vor Herres Dags den første Morgenrøde] ved Herrens Dags den blide Morgenrøde. L. 7: Ja Livsens Fyrste selv] Hun Livsens Fyrste sønn. L. 8: Hun] Ja. L. 20: saa overmaade stor] som er saa meget stor. L. 26: u-endelig] utrolige.

Linie 3: Livet] Jesus. — L. 13: Mahanajim] 1. Mos. 32, 1-2.